

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

52. An Regulares sint ab Episcopis examinandi, si munus prædicationis exercere velint in alienis Ecclesiis? Ex p. 6. tr. 8. Misc. 3. res. 20.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

De Dubiis Regularium. Resol. LII. &c. 35

decem & octo annos ac trecentos viginti dies Indulgentiarum; extra vero suas Ecclesias ultra dictos 18. annos 222. dies tantum. Ac tempore Quadragesimae praedicantes apud suas domos ferias 2. 4. & 6. centum quinquaginta sex annos, & viginti quatuor dies, & hoc ex variis privilegiis Pontificum, quas quidem Indulgentias dicti Praedicatores debent expressè concedere nomine suae Sanctitatis, aliàs auditores illas non lucrantur. Ita Hieronymus Rodriquez ubi supra, resol. 112. n. 20. & resol. 77. n. 58. Portel in dub. regul. ver. Praedicatores num. 15. Miranda in manual. Praelat. tom. 1. q. 50. art. 10. & alij.

Vnde supposita quod si vera, non est ab ea recedendum.

RESOL. LIII.

An Episcopi possint examinare Regulares, qui praedicare volunt in alienis Ecclesiis?
Et an saltem Religiosi Mendicantes semel examinati in una Diocesi ad praedicandum, non possint in ea amplius examinari? Ex part. 9. tract. 9. & Misc. 4. Resol. 42. alias 41.

RESOL. LII.

An Regulares sint ab Episcopis examinandi si munus praedicationis. exercere velint in alienis Ecclesiis? Ex p. 6. tr. 8. & Misc. 3. Res. 20.

Pro negativa sententia in 3. part. tract. 2. resol. 111. adduxi Mirandam, & Rodriq. quibus nunc addo Cyprianum Croufers in Regulam S. Francisci. cap. 9. lect. 1. ubi probat ex Concilio Tridentino sess. 5. cap. 2. quod tam examen quam approbatio Praedicatorum regularium, ab universitate Episcoporum ibidem congregatorum, non committitur Episcopo loci, sed Superioribus Ordinis quibuslibet respectu suorum; nec, ut regulares praedicare possint in Ecclesiis Diocesanae, praeter examen, & approbationem Superiorum, examen aut approbationem ipsius Diocesanum requirit: sed solum eiusdem licentiam, quam gratis concedere iubetur. Quapropter, sicut fratres non tenentur se subicere examini Episcopi, neque etiam Episcopus iure id exigere potest à fratribus, & contra dispositionem Concilij Trident. facit, si tantum, quia fratres nolunt se eius examini subicere, non vult eis dare licentiam praedicandi in Diocesi: sicut iniquè ageret Parochus; qui nollet illos, qui ad praedicandum admissi sunt ab Episcopo, praedicare in Parochia sine sua licentia speciali; quod si quaerant Ordinarij, quo privilegio praedicatores mendicantium exempti sint ab eorum examine? Respondetur, esse exemptos iure Concilij Trident. cui subscriserunt omnes Episcopi Catholici: ubi verò Concil. Trident. non est receptum, praedicatores Ordinum mendicantium, ab Ordinario examine sunt exempti, per Clement. Dudum, de sepulch. Ita Croufers. Et nouissime hanc sententiam docet etiam Ludouicus Cellotius de Hierarchia. lib. 5. cap. 22. ubi etiam docet pro leui, & temporaria praedicatione esse in arbitrio Parochi admittere Regulares ad concionandum sine licentia Episcopi, nam Concilium loquitur de diuturna, & ordinata praedicatione. Idem etiam in fauorem Regularium tenet Henriquez lib. 10. cap. 23. in Glossa, littera L. Alter Rodriquez in Compend. Q. Q. Regul. resol. 112. num. 1. in fine. Campanili in Diner. iur. Canon. rubr. 12. cap. 13. num. 20. quos citat Barbosa ubi infra. Vide etiam Laurentium de Peyrinis in Privileg. Minim. tom. 3. c. 2. num. 11.

2. Verum licet me citato hanc sententiam teneat etiam Franciscus Bordonus in Consilijs Regularium, resol. 7. num. 16. tamen num. 17. obseruat, ut ego ubi supra obseruaui, praxim esse in contrarium, & ita declarasse Sacram Congregationem die 22. Ianuarij 1628. afferentem posse Episcopum examinare Regulares praedicare volentes in Ecclesiis, quae non sunt suorum Ordinum. Et de hac declaratione testatur etiam in Concil. sess. 5. capite secundo, numero 20.

S. 1. Negativam sententiam ex Barbosa, Miranda, & Peyrino docet nouissime Pellizzarius in Manual. Regular. tom. 1. tract. 8. c. 4. sect. 1. numero. 22. Quia si quod ius habent Episcopi examinandi Regulares concionarios in aliena Ecclesia, maxime est ex Concil. Trident. sess. 23. c. 15. statuente, nullum etiam Regularem posse confessiones saecularium, etiam Sacerdotum audire, nec ad id idoneum reputari, nisi aut Parochiale beneficium habeat, aut ab Episcopis per examen, si illis videbitur esse necessarium, aut alias idoneus indicetur: cum tamen potius oppositum in Concilio praefato decernatur; statim quod sess. 5. cap. 2. Praedicatorum Regularium examen de vita, moribus, ac scientia ibi committitur ipsorum Superioribus, seu potius supponitur esse de iure commissum: eoque praemisso Regulares praedicaturi, solum obligantur ad petendam licentiam, aut benedictionem ab Episcopis modo supra dicto: idque nulla mentione examinis facta: In odiosis autem (cuiusmodi utique est examen, de quo hic) non est faciendum extensio à calu expressio ad non expressum; & consequenter ex eo, quod Regulares subiciuntur examini Ordinariorum, ad hoc ut approbentur pro confessionibus; non sequitur illos etiam subici examini, ad hoc ut approbentur pro praedicatione: cum haec duo sint diuersa, & à diuersis non fiat illatio praesertim cum Leo X. in sua Constitut. 21. relata in Bullar. tom. 1. statuatur, ut Regularis praedicaturus, non solum examinetur per suum Superiorem (onerans in hoc conscientias superiorum,) sed etiam ut ille quicumque praedicaturus accesserit, de huiusmodi examine, & idoneitate sua per litteras authenticas, seu alias sui examinatoris fidem legitime faciat. Ex quo constat vi praesentis Constitutionis denegari Episcopis potestatem examinandi Praedicatorum Regulares hoc ipso, quod hi adstringuntur exhibere Episcopis testimonium authenticum suae doctrinae per examen exploratae, ut sic ipsis sufficienter innotescat illorum idoneitas: aliàs quippe inutilis esset exhibitio talis testimonij, nimisque onerarentur Regulares, si ad obtinendam licentiam praedicandi necessario subici deberent examini, tum Episcoporum tum Superiorum Regularium. Huculque Pater Pellizzarius, qui pro hac sententia citat Campanilem, & Cespedem, & me etiam adducit in p. 3. tract. 2. resol. 111.

2. Sed ego ibi adduxi tantum Mirandam, & Peyrinum, nec illis adhaesi, imò dixi, praxim esse in contrarium, quam video canonizatam à Sacra Congregatione Concilij in vna Vngentina die 22. Ianuarij 1622. cuius verba haec sunt. Praedicare volentes Regulares in Ecclesiis, quae suorum Ordinum non sunt examinare potest Episcopus. Hanc declarationem addocit, & sequitur Barbosa in decis. Apost. Collect. 591. num. 3. Bordonus in Consil. Regul. tom. 1. resol. 7. n. 15. & Lezana in summa tom. 3. verb. Concionarij, num. 7.

3. Ad id verò, quod asserit Pater Pellizzarius di-

Sup. hoc in duabus praecedentibus Res. & in Res. seq. §. vi. & in fine Res. 57. verif. Sicut etiam.

Quae hic est infra Res. 55. §. vi.